

Botanicus Von Siebold haalde de Japanse duizendknoop in de 19de eeuw naar de Leidse hortus, waarna het plantje Noord-Europa veroverde.

EINDE VAN EEN EXOOT

TEKST MARTINE JANSEN

IN DE JAREN TWINTIG van de negentiende eeuw kwam hij over uit Japan en werd hier als fraaie tuinplant onthaald. Twee eeuwen later is de liefde voor de Japanse duizendknoop bekoeld. Bij gebrek aan natuurlijke vijanden verdringt *Fallopia japonica* in heel Noord-Europa inheemse flora en tast zo de biodiversiteit aan. In steden ontwricht hij bouwwerken, en met zijn drie tot vier meter lange stengels is hij in de berm van snelwegen een gevaar voor het verkeer.

‘De ondergrondse stengels en wortelstokken groeien horizontaal tot ongeveer tachtig centimeter onder het maaiveld,’ vertelt Chris van Dijk, milieukundige en planten-expert van de Wageningen University & Research (WUR). ‘Een rigoureuze aanpak is dus noodzakelijk.’

Van Dijk e.a. onderzochten daartoe de effectiviteit van een door private bedrijven ontwikkelde verhittings-techniek om de invasieve exoot te

verdrijven. Daarbij wordt een met duizendknoopresten besmette strook land afgegraven totdat de hele ondergrond wortelvrij is. De grootste wortelstokken worden uit het zand gezeefd en gaan bij het restafval. Het zand en de fijne fragmenten gaan een mobiele verhittingsmachine in, waar bij 500 °C in een paar minuten tijd alle resten worden vernietigd. De verhitte grond kan daarna direct worden teruggestort. ‘Zo kan er vijftig kubieke meter per dag worden behandeld, en is er geen verplaatsing van grond of een vergunning nodig,’ aldus Van Dijk.

Waar verhitting de plant plaatselijk volledig kan uitroeien, experimenteert de Universiteit Leiden met een vorm van beheersing: biologische bestrijding met de bladvlo, een natuurlijke vijand van de duizendknoop. Na decennia van overlast lijkt het erop dat de woekerende exoot eindelijk zal worden beteugeld.